

Vec T-294/04

Internationaler Hilfsfonds eV
proti
Komisií Európskych spoločenstiev

„Mimozmluvná zodpovednosť — Náhrada nákladov súvisiacich s konaniami pred Európskym ombudsmanom — Zjavne nedôvodná žaloba“

Uznesenie Súdu prvého stupňa (tretia komora) z 11. júla 2005 II - 2722

Abstrakt uznesenia

1. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti — Určenie predmetu konania — Zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený — Žaloba o náhradu škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva*

[Štatút Súdneho dvora, článok 21 prvý odsek a článok 53 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1 písm. c)]

2. *Európsky ombudsman — Alternatívny prostriedok k žalobe pred súdom Spoločenstva — Nemožnosť použiť obidva prostriedky súčasne — Posúdenie vhodnosti sťažnosti ombudsmanovi prislúchajúce občanovi*
(Článok 195 ods. 1 ES; štatút európskeho ombudsmana, článok 2 ods. 6 a 7)
3. *Žaloba o náhradu škody — Predmet — Návrh na náhradu škody tvorenej nákladmi právneho zastúpenia pred ombudsmanom — Trovy konania, ktoré sa nenahrádzajú — Zjavne nedôvodná žaloba*
[Článok 235 ES; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článku 90 a 91 písm. b)]

1. Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa v zmysle článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každý návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a aby Súd prvého stupňa mohol rozhodnúť o žalobe prípadne bez ďalších podporných informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby bola žaloba prípustná, potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, vyplývali prinajmenšom stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom, z jej samotného textu.

spôsobenej inštitúciou Spoločenstva obsahovať skutočnosti, na základe ktorých je možné identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcií vytýka, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že medzi týmito konaním a škodou, ktorá mu bola údajne spôsobená, existuje príčinná súvislosť, ako aj charakter a rozsah tejto škody.

(pozri body 23, 24)

Na účely splnenia týchto požiadaviek musí žaloba smerujúca k náhrade škody

2. Ustanovením európskeho ombudsmana poskytla Zmluva občanom Únie na účely obrany ich záujmov alternatívny prostriedok k žalobe pred súdom Spoločenstva. Tento alternatívny mimosúdny prostriedok zodpovedá osobitným kritériám a nevyhnutne nemá rovnaký cieľ, ako má súdna žaloba. Okrem toho, z článku 195 ods. 1 ES a z článku 2 ods. 6 a 7 rozhodnutia 94/262 o úprave a všeobecných podmienkach upravujú-

cich výkon funkcie ombudsmana vyplýva, že tieto dva prostriedky nie je možné použiť súčasne. Hoci totiž podanie sťažnosti ombudsmanovi nemá vplyv na lehoty platné pre podanie odvolania na súd Spoločenstva, musí ombudsman v prípade, ak príslušný občan súčasne podá žalobu na súd Spoločenstva týkajúcu sa tých istých skutkových okolností, svoje preskúmanie ukončiť a vyhlásiť sťažnosť za neprípustnú. Občanovi teda prináleží posúdiť, ktorý z dvoch prostriedkov, ktoré sú k dispozícii, môže lepšie slúžiť jeho záujmom.

(pozri body 47, 48)

3. Z článku 91 písm. b) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyplýva, že nahraditeľné trovy konania sa obmedzujú jednak na trovy konania, ktoré boli vynaložené na účely konania na Súde prvého stupňa, a takisto na trovy konania, ktoré boli na tieto účely nutné. Článok 91 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa za „konanie“ považuje iba konanie na Súde prvého stupňa, pričom vylučuje konanie, ktoré mu predchádza.
4. Keďže tieto náklady nepredstavujú trovy konania, ktoré sa nahrádzajú v zmysle článku 91 písm. b) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, nie sú nahraditeľné z titulu náhrady škody v rámci žaloby o náhradu škody.

(pozri body 50, 52, 55)